

at Konnossement er udstedt, navnlig hvis dets Indhold ikke stemmer med Kvitteringerne.

Til § 95.

Bestemmelsen i 1ste Stk. svarer til den første Del af 1ste Stk. i Sølovens § 132, medens det øvrige Indhold af denne Paragraf er optaget i Forslagets Afsnit om Konnossementer.

Konnossement kan, medmindre modstaaende Aftale er truffet eller Sædvane herfor foreligger, ikke kræves, forinden alt det Gods, Befragtningsaftalen angaar, er indlastet. Endvidere maa Afladeren tilvejebringe de Papirer og øvrige Oplysninger, der er nødvendige, for at Konnossementet kan udstedes. Konnossementet skal udstedes af Skibsføreren eller en anden, som maatte have faaet særlig Bemyndigelse dertil.

Bestemmelsen i nærværende Paragrafs 1ste Stk. er ikke til Hinder for Udstedelse af Delkonnossementer. Det bestemmes i Paragraffens 2det Stk., at saadanne Delkonnossementer, foruden naar det paa Forhaand er aftalt, altid kan kræves, hvis det ikke medfører væsentlig Ulempe for Bortfragteren, og Afladeren erstatter Bortfragteren deraf følgende Udgifter f. Eks. ved den heraf nødvendiggjorte Adskillelse af de enkelte Partier af Godset i Skibet.

Den i Sølovens § 133 indeholdte Bestemmelse om, at Skibsføreren kan forlange et af Afladeren medunderskrevet Eksempplar af Konnossementet (captain's copy) er udeladt. Dels er nemlig Værdien af et saadant Dokument som Bevismiddel for Bortfragteren tvivlsom, dels har man ikke anset det for muligt at angive, hvilke Retsfølger det skulde medføre, hvis Afladeren nægter at medunderskrive en saadan Kopi af Konnossementet.

Der forekommer hyppigt i Certepartierne en Klausul om, at Skibsføreren skal være forpligtet til at underskrive Konnossement, saaledes som det forelægges ham (as presented), men det tilføjes ikke altid, at Underskriften i saadanne Tilfælde skal være „without prejudice to the charterparty“.

Det foreskrives derfor i Forslagets

3die Stk., at hvis der i Henhold til Fragtaftalen udfærdiges Konnossement med andre Vilkaar end fastsat i Aftalen, og dette medfører forøget Ansvar for Bortfragteren, skal Befragteren holde ham skadesløs. Denne Regresret kan naturligvis være indskrænket saavel ved udtrykkelig Aftale som derved, at Bortfragteren efter de foreliggende Omstændigheder maa antages at have givet Afkald paa Retten.

Til § 96.

Bestemmelsen svarer til Sølovens § 125, 1ste Stk. Afladeren skal dog efter Forslaget inden Lastetidens Udløb ikke alene have fremskaffet de til Godsets Forsendelse nødvendige Papirer, hvortil hans Pligt efter Søloven er indskrænket, men ogsaa have givet Ordre om Bestemmelsessted, hvis dette ikke paa Forhaand er bestemt, eller andre nødvendige Anvisninger angaaende Rejsen. Overholder Befragteren ikke denne Forpligtelse, og bliver Skibet derved opholdt udover Lastetiden, kan Bortfragteren kræve Godtgørelse som for Overliggetid. Efter Søloven kan der kræves „Erstatning, mindst som for Overliggedage“. Forslaget giver vel ligeledes Bortfragteren en Ret til Erstatning for al ved Forsinkelsen forvoldt Skade, men tilføjer, at denne Ret ikke haves, naar det maa antages, at Unladelser (Skylden for Forsinkelsen) ikke skyldes Fejl eller Forsømmelse af Afladeren selv eller nogen, han svarer for. Et videregaaende Ansvar har man anset det for ubilligt at paalægge Afladeren. Bevisbyrden for, at Afladeren er ansvarsfri, paahviler ham. For Godtgørelsen vil ikke alene Afladeren, men ogsaa Befragteren, hvis han ikke selv er Aflader, være ansvarlig, jfr. Forslagets § 75.

Endnu skal nævnes, at Forsinkelsen fra Befragterens Side kan blive saa væsentlig, at den vil kunne give Bortfragteren Ret til at hæve Aftalen, men nogen til bestemte Forudsætninger knyttet Regel herom har man ikke anset det for nødvendigt at optage i Loven.

Særlige Forpligtelser, som Befragteren maatte have paataget sig, udover hvad der